

CIRCULARĂ

cătră On. membri ordinari și adhoc protopopești (sinodul protopopesc) a tractului BIRCHIȘ.

În baza numirii din partea Veneratului Consiliu eparhial sub Nr. 2774 | 1928 de comisar eparhial pentru conducerea actului alegerii de protopresbiter al noului protopopiat Birchiș și în conformitate cu dispozițiunile cuprinse în Art. 15. 16. din Regulamentul pentru procedură la alegerea de protopop, precum și în Art. 69. 70. din Statutul pentru organizarea bisericii ort. române, prin aceasta convocăm adunarea protopopească electorală în ședința extraordinară pentru efectuarea alegerii de protopop al noului tract Birchiș pe Marți în 18 Septembrie a. c. la orele 9 a. m. în sfânta biserică ort. română din Birchiș.

Actului de alegere va premerge sfânta liturgie împreună cu chemarea sfântului Duh. Lipova, la 18 August 1928.

Fabriciu Manuilă
protopiereu, comisar eparhial.

Nădejdi de pace...

O rază din lumina apusului a sosit la noi, „pactul Kellogg”, în urma căruia diferendul dintre popoară, nu se va mai limpezi prin glasul de moarte și prăpăd al armelor, ci prin cumpenirea bărbaților luminați ai lumii civilizate.

Toate ziarele se întrec într-o veste acest act și se silesc într-o arăta înșămăntărea lui, cu binefacerile, ce aduce omenirii.

Biserica noastră se asociază la bucuria generală, căci glasul amvoanelor ei este sprijinit de acest pact, într-o vestire a păcii și a bunei voinți pe pământ și între oameni.

Cum a luat ființă acest pact, această înfrățire a popoarelor? Din cunoscutele propu-

neri a lui Wilson pentru frăția și pacea dintre țări și neamuri, a luat ființă „Liga națiunilor” care a domolit și dânsa multe spirite ațâțate, fără putința de a opri războiul.

Franța este țara, care cu gândul de a secă răul dela izvor, de-a smulge buruiana din rădăcină, făcu o propunere de natura acesteia Americii. Secretarul de stat al Americii D-l Kellogg a studiat propunerea, formulă pentru toate țările un angajament că o țară să nu atace altă țară, adică țara care subscrie acest angajament nu începe războiul, însă are drept să se apere.

Acest angajament, numit „pactul Kellogg”, după autorul lui, a fost primit însușit de aproape toate țările și în ziua de Luni 27 August a. c. a fost scris cu mare solemnitate la Paris de reprezentanții țărilor: Franța,

Anglia, Germania, Italia, Cehoslovacia, Iugoslavia, Japonia, Belgia, România, Polonia, Grecia....

Dorul și dorința unei lumi întregi s'a scris în pactul acesta. Câtă suferință, câte lacrimi, câtă durere și amărăciune dispăre.... câte vieți, câte moșii, cât ban se cruță, cu amuțirea armelor?

Se leagă mari nădejdi de acest act, pe care nu-l va mai numi nimeni „petec de hârtie“ ci „Scriptură sfântă“, la umbra căreia lumea va călători în liniște și în siguranță spre desăvârșire, văzând sălășluită pe pământ pacea și între popoare bunavoire.

Ziua de 27 August din anul acesta se va grava cu slove de aur în istoria omenirii.

D.

Un act de recunoștință al Orașului Timișoara.

Sâmbătă în 1 Septembrie a. c. s'a prezentat la reședința episcopiei noastre dl. primar al orașului Timișoara Dr. Lucianu Gheorghevicu însoțit de părintele protopop Dr. C. Țiucra și a oferit P. S. Sale Episcopului nostru Grigorie un valoros lanț de aur pentru bunele servicii făcute de P. Sf. nostru Episcop credincioșilor noștri din Timișoara.

Este de știut că P. sf. Sa a ostenit mult pentru bunii săi fii din Timișoara: a pus piatra fundamentală a bisericii din Mehala, a sfințit clopotele, iar apoi biserica din cartierul Elisabeta, a sfințit teatrul comunal și a îndeplinit și alte servicii religioase în acel oraș, refuzând orice recompensă materială.

P. sf. Sa vădit emoționat de frumoasele cuvinte ale dlui primar, cu prilejul predării cadoului a răspuns următoarele:

Iubite Dle. Primar, Iubiții Mei.

Cu vădită emoție primesc cadoul orașului Timișoara. Vă rog să binevoiți a primi mulțumita mea și asigurarea că atențiunea iubiților mei Bănățeni o voi răsplăti prin muncă fără preget spre binele bisericii.

Bunul Dumnezeu să vă răsplătească, Domnule Primar, pentru încurajarea unui slujitor a lui Hristos. Cu smerenie vă declar, că în munca noastră de până acum am fost condus de povața Domnului: „Când veți face toate cele ce vi-s'au poruncit vouă, ziceți că slugi netrebnice suntem; că ce am fost datorii a face, am făcut“. (Luca 17 v. 10).

Să trăiți la mulți ani!

Biserica și Societatea sf. Gheorghe.

Sufletul omului este ca un câmp de bătaie, pe întinsul căruia se dă lupta dârză, între puterea întunecului și a luminii între rău și bine. Vrea să facă indemn spre fapte bune, răutatea zilei caută să-l ispitească la rău, să umble în lumina vieții, îl pândește întunecul morții, așa că mereu fiind ispitit și de o parte și de alta. În veci trebuie să lupte. Și, bine înțeles, mântuirea sau osânda este de partea învingătorului.

Dar bunul Dumnezeu a voit, ca omul să nu fie singur în lupta crâncenă a vieții. În acest scop l-a trimis soli, cari să-i arate căile voiei Lui și i-a lăsat ajutoare, cari să-l întărească spre biruință. Trimși ai Cerului au fost toți profeții, apostolii și ai lumii mari dascăli, din vechime și până azi, cari prin fapte și cuvinte au arătat omenirii, calea mântuirii.

În fruntea tuturor strălucește ca o dumnezească lumină. Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos, care prin viața Sa fără de păcat, prin învățătura Sa cerească, prin faptele Sale pline de bunătate, prin suferințele Sale negrăite, prin moartea Sa îngrozitoare și prin Învierea Sa minunată, a răscumpărat neamul omenesc din robia păcatului și l-a pornit pe drumul izbăvirii din ghiarele morții. „Lumina a venit în lume“, pentru ca „tot celce crede într'însa să nu piară, ci să aibă viața de veci.

Așezământul sfânt în care a lăsat El, spre păstrare și răspândire comoara neprețuită neperitoare a învățăturilor evanghelice, a fost, este și va fi în veci Biserica Sa, luptătoare pe pământ și biruitoare în ceriu. Ea este vestitoarea împărăției lui Dumnezeu pe pământ, pentru că ea păzește și propovăduiește legea acestei împărății, care este iubirea. Ea este ușa raiului, fiind ea sfâlpul și călăuza adevărului. Iată ce spune despre dânsa bunul, viteazul și iubitul nostru rege M. S. Ferdinand I. „Sub aripile binefăcătoare ale bisericii se adăpostesc sufletele noastre. Ea ne întâmpină la intrarea noastră în viață, ea ne petrece când am închis ochii pe vecie, ea ne binecuvintează în ziua cea mai sfântă a tinereții noastre și tot ea ne mângăie și ne întărește în ciasurile cele mai grele ale traiului nostru pe pământ“... Prin urmare vedeți ce mare însemnătate și menire are biserica. Ea este mama bună, care grijnică de fiii ei, cu înțelepciune și cu putere de Sus îi sfătuește și povățuiește, dela naștere și până la trecerea din viața pământească.

Intemeietorul și capul ei este Mântuitorul Hristos, care o conduce și astăzi, în chip nevăzut prin darul Duhului sfânt, iar în chip văzut prin paznicii și chivernisitorii bunurilor ei sfinte, cari sunt preoții. Ei sunt păstorii fiilor bisericii, pentru că ei priveghiază lângă viața fiecărui om, călăuzindu-i sufletul. Intocmai cum un cioban își grijește de turma sa: o duce la pășune, o adapă, o păzește de animale răpitoare sau de hoți, o ferește de pășuni rele sau nepermise, veghează ca să nu rătăcească sau să ajungă în prăpastie, tot așa și preotul. El se îngrijește de hrana duhovnicească a credincioșilor săi, care este cuvântul lui Dumnezeu, el îi adapă la izvorul învățăturilor mântuitoare din sfintele evanghelii, el îi ferește să nu părăsească drumul adevărului, el veghează ca să nu rătăcească dela dreapta credință sau să ajungă în prăpastia pierzării.

Pe lângă aceasta, preotul este mai ales „administratorul tainelor lui Dumnezeu“, cum îl numește sf. ap. Pavel. El săvârșește sfintele și de viață făcătoarele taine, prin cari se împlinesc trebuințele trupești și sufletești ale omului. Așa administrează sf. taină a botezului, nașterea din apă și din Duh prin care se dă nou botezatului cetățenia creștină și i se deschide poarta mântuirii, face apoi preotul ungherea cu sf. mir, care întărește în darurile Duhului sfânt, pocăința prin care creștinul drept credincios își ușurează sufletul de păcate

sf. cuminecătură, prin care ne împărtășim cu scumpul și adevăratul trup și sânge a Mântuitorului nostru Hristos; maslul, prin care se cere ajutor dumnezeesc pentru vindecarea de boale, și nunta, care dă binecuvântarea, legătură sfântă și nedezpărțită vieții de familie. Toate aceste sf. taine formează averea scumpă a bisericii, care este dată în grija, lucrarea și răspunderea preotului, ca sol pururea treaz și credincios a lui Dumnezeu în lume. În jurul păstrării ei neatinsă și neschimbată și în jurul răspândirii și înstăpânirii ei în sufletele oamenilor, se concentrează toată osteneala și munca preotului.

Prin strădaniile lor de zi și noapte, căuta ca să facă atât din învățăturile evanghelice, cât și din sf. taine, un izvor viu de viață pentru turma încredințată lor spre păstorie. Ziua și noaptea, dimineața și seara, acasă și pe drum propovăduesc cuvântul adevărului creștin tuturor: bărbați și femei, tineri și bătrâni deopotrivă. Deplin știutori și cunoscători, că numai o viață trăită în duh și adevăr creștin poate fi rodnică și trainică, predică cu vreme și fără vreme tot felul de învățături și fapte, cari sunt numai și numai în folosul și nicio dată în paguba celui ce le urmează. Așa, bunătatea, cumpătarea, dreptatea, pacea, credința, nădejdea, iubirea de Dumnezeu și de aproapele. Toate aceste însușiri fac cu puțință traiul la oală a oamenilor, pentru că sunt bune prin puterea lor și binefăcătoare prin urmările lor ferice, și celce nu le urmează calcă rânduiala firii și trăește spre nenorocirea semenilor. Datoria fiecărui om este să dea ascultare din tot sufletul și din tot cugetul său îndemnurilor și sfaturilor bune ale preoților, prin cari grăește glasul bisericii, pentru că nicio dată nu învață lucruri cari duc la nenorocire sau la moarte, ci totdeauna numai cuvinte ale vieții vecinice au, desprinse mai ales de pe paginile Scripturilor sfinte, în cari stă pentru vece voia lui Dumnezeu.

Dar omul par'că mai ușor calcă poruncile dumnezești, decât să le urmeze. Mai de grab face ceace nu zice preotul decât ceea ce zice să facă, și aceasta mai ales după potolirea furtunii războiului a toată lumea. Porniri rele de neascultare și fățarnicie, gânduri de răsvărire și nemulțumire, poftă urâte de a înșelă, batjocori și necinsti pe aproapele, îndrăzneala de a călca în picioare și nesocoti cu răutatea tot ce-i ales cinstit și sfânt, iată icoana vremurilor noastre. Omenia în viața de toate zilele și dragostea față de Casa Domnului, par'că a mânat-o apa și a ars-o focul.

În fața acestor stări de lucruri, biserica prin preoții săi veghiază și se năzuiește ca să țină piept valului de cutropiere și pustiire. Glasul ei de chemare la rânduială, astăzi se aude lămurit și cu toată tăria și se adresează cu aceeași căldură și iubire, către toți fiii neamului. Dar mai ales grija ei este creșterea tinerimii, pentru că tinerimea este nădejdea viitorului și din vloga ei, crește și înflorește țara de mâne. Dela tinerime îneepe mărirea țării, dar tot dela tinerime începe și prăpădul. Și intru cât numai un tineret, crescut și format în duhul vieții și a învățăturilor Mântuitorului Hristos, poate asigura țării și neamului nostru, un „viitor de aur“, strădania bisericii și a aleșilor ei în acest scop este neodîhnită.

I. P. S. S. luminatul și harnicul arhiepiscop și mitropolit Nicolae dela Sibiu, cuvânta odată următoarele. „Viitorul bisericii și a neamului este în funcție de măsură în care sufletul tineretului nostru va fi căștigat pentru Hristos. Numai crescând tineretul nostru în duhul Evangheliei lui Hristos, vom zidi pe piatră sufletul neamului nostru. Noi nu vrem să zidim pe nisip, căci ceea ce zidește pe nisip, se spală de ploii și se surpă de vânturi... Zidirea neamului nostru trebuie să înceapă dela creșterea celor ce mâne vor avea asupra lor sarcinile și nădejdele noastre, dela creșterea tinerimii noastre“.

Nicăiri nu se dă tinerimii o creștere mai aleasă și nicăiri nu se va deda tinerimea la o viață mai curată, ca în

biserică, în fața sfântului altar, pentru că aici face ea cunoștință cu cel mai mare prieten al ei, ca și a întregii omeniri, cu Iisus Hristos Mântuitorul lumii.

Ne aducem aminte de spusa Sf. Evanghelii: aducerea lui Iisus la biserică la vârsta de doisprezece ani? Părinții s'au îngrijit încă din pruncie de creșterea Lui, pentru că L-au dus la biserică încă de timpuriu, unde să se împrietenească cu duhul lui Dumnezeu. În acest aer a crescut pruncul Iisus, până la vârsta de treizeci de ani, când și-a început lucrarea de mântuire a lumii. Ce minunat lucru. Iisus venind la biserică cu părinții Lui!... Câți părinți merg astăzi cu copiii lor la biserică, pentru ca să sporească ei, ca și dumnezeescul învățător, „cu înțelepciunea și cu vârsta și cu darul la Dumnezeu și la oameni“!? Dar câți tineri urmează pe Hristos pe cărările vieții, cum urmă tinărul din evanghelie pe Mântuitorul în pustie, în traistă cu cele cinci pâni și cu cei doi pești, pentru ca să contribuie și ei la săvârșirea de minuni?!

În viața Sa pământească Mântuitorul a iubit copiii mai mult ca pe ori cine, pentru nevinovăția și curățenia inimii și a gândurilor lor și i-a dat ca pildă vie de urmat, fiind sufletul lor neprihănit, mai aproape de Evanghelia Împărăției Sale. „De nu veți fi ca pruncii, nu veți intra în împărăția lui Dumnezeu“ zice Mântuitorul.

El, Mântuitorul era întotdeauna bucuros să vadă copiii, tineretul. Cei cari au trăit cu El, L-au văzut de atâtea ori suspinând sau plângând, dar nu L-au văzut nicio dată răsând. Și dacă totuși va fi surâs vreodată, aceasta va fi făcut-o cu siguranță atunci, când va fi văzut privirea dulce și nevinovată a vreunui copil. De aceea îi chiamă la sine prin cuvintele: „Lăsați pruncii și nu-i opriți pe ei a veni la mine, că a unora ca acestora este împărăția cerurilor“. „Și luându-i în brațe și-a pus mâinile peste ei și i-a binecuvântat pe dânșii“.

Ce înțeles mai bun și ce creștere mai cum se cade poate da cineva vieții copiilor lui, decât să-i apropie de Hristos, pentru ca să-i ridice în brațe, să-i binecuvinteze și să-i sfințească prin mâna Sa nevăzută și dumnezească! Intr'adevăr astfel de copii nu pot crește, decât în înțelepciune și cu dar, înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor.

Ce înseamnă a spori cu înțelepciune și a crește cu dar înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor? Iată ce: înseamnă a te ruga cu „inima înfrântă și smerită“ bunului Dumnezeu, ca să te întărească în păzirea vocii Sale, înseamnă ca legea Lui să-ți fie „făclie picioarelor și lumină cărărilor tale“, — înseamnă a cinsti casa lui Dumnezeu, biserica, a o cerceta și a-i urma și înfăptui cu credință, nădejde și cu dragoste poruncile, rânduelile și sf. ei taine, — înseamnă a ajuta și a iubi pe aproapele tău ca pe tine însuși, — înseamnă a avea o inimă bună și o minte limpede, — înseamnă a te supune și a asculta de părinți, de învățători, de preoți și de toți binevoitorii tăi, — înseamnă a urî păcatul și minciuna și a iubi virtutea și adevărul, — înseamnă a avea în tine viu și lucrător duhul lui Dumnezeu. Iată ce înseamnă pentru un tiner, — ca și pentru ori ce om — a spori cu înțelepciunea și cu darul, înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor. Și astfel de tineret vrea biserica noastră să crească și să formeze în lîngul și în largul țării noastre și numai un astfel de tineret va putea să îndrumeze cu isbândă soarta țării și a neamului nostru, pe căi de lumină, pe căi vecinice.

În acest scop grija bisericii și a slujitorilor ei, a preoților, este neadormită. Deplin convinsă că neamul nostru numai atunci va sta pe temelie neclintită de piatră, când va avea un tineret educat după învățăturile sf. evanghelii, străjuește mereu și în veci îndrumează creșterea tinerimii în acest înțeles. Și fiindcă Mântuitorul Hristos, ca Dumnezeu adevărat și ca om desăvârșit, este pilda vie de urmat pentru toți oamenii din toate timpurile trecute și viitoarea, strădania bisericii este, ca neîntârziat și fără șovăire, să apropie tinerimea de El, de

viața Lui, de iubirea Lui, de sfințirea și de binecuvântarea Lui.

Pentru ajungerea la ținta aceasta, din înțelepciunea și din stăruința I. P. S. mitrop. Nicolae, dela Sibiu, s'a încei puțin încă de aproape doi ani, strângerea rândurilor tinerimii și adunarea lor într-o însoțire, care să cuprindă pe toți tinerii și fetele dela 15—24 de ani, — însoțire numită „Societatea tinerimii adulte „Sf. Gheorghe“. Scopul ei este de a se îngriji de dezvoltarea unei vieți sănătoase atât truștești cât și sufletești, a tinerimii noastre.

„Pentru atingerea acestui scop slujesc mai multe mijloace, Așa.

„1. Cercetarea regulată a bisericii.

„2. Mărturisirea și cuminecarea, cel puțin odată pe an, în sf. Păresimi.

„3. Participarea celor apti la corurile bisericești.

„4 Citirea sfintei Scripturi și a altor cărți religioase. Fiecare membru va avea Noul Testament și cartea sa de rugăciuni

„5. Participarea la cursul de catehizare dela vecerniile din Duminică și Sărbători.

„6. Participarea la conferințe religioase și culturale.

„7. Prăznuirea sărbătorilor naționale și cultivarea datinelor bune în legătură cu sărbătorile religioase și naționale.

„8. Cinstirea memoriei eroilor naționali și îngrijirea mormintelor acelora de pe teritoriul comunei.

„9. Păstrarea în bună regulă a cimitirului și îngrijirea plantațiilor din jurul bisericii.

„10. Abonarea și citirea de cărți bune, de cuprins instructiv și educativ.

11. Aranjarea de șezători culturale cu declamări, cântări, teatru și joc.

„12. Reglementarea jocurilor și petrecerilor tinerimii.

„13. Combaterea luxului și alcoolismului, a jocurilor de noroc și a altor obiceiuri și năravuri rele.

„14. Dezvoltarea simțului de cruțare și dedarea la economii.

„15. Sprijinirea acțiunilor filantropice și de ajutoare creștinească.

„16. Intovărășirea pentru îndeplinirea de lucrări în comun pe seama celor săraci și neajutorați.

„17. Formarea unei echipe de pompieri sub conducerea unui comandant.

„18. Obișnuirea tineretului cu călătoria și aranjarea excursiilor instructive în regiuni și localități istorice și cunoașterea bogățiilor țării.

„19. Dedarea la anumite lucruri de mână trezirea interesului pentru industria de casă, potrivit împrejurărilor ținutului și a trebuințelor vieții locale“.

Iată prin urmare scopul bun și mijloacele atât de frumoase ale societății „Sf. Gheorghe“, care în unele orașe și comune din eparhia Aradului încă s'a înființat și lucrează cu spor și în rândurile căreia va fi chemată toată tinerimea cu purtări bune a țării noastre. Sunt și în alte țări astfel de însoțiri ale tinerimii, cari stăruie în dezvoltarea, vierea și ridicarea, a tot ce este bun, folositor și nevinovat și roadele la cari au ajuns sunt dintre cele mai îmbucurătoare. Și aceasta o vrea și biserica noastră. Vrea un tineret redat adevărului vieții“, vrea un tineret, care să trăiască o viață ca în ceriu încă pe pământ fiind, — așa ca „Dumnezeu să fie în toate peste toate și în noi toți“.

Sf. Scriptură, cartea vieții și a voiei lui Dumnezeu, îmbie tineretului atâtea povești și sfaturi, pe cari urmându-le cu scumpătate, ar trăi cu adevărat desăvârșit înaintea Domnului. Ascultați numai! „Fiule!“, „Fericit cel fără prihană, care umblă în legea Domnului“, pentru că „la El este izvorul vieții, întru lumina lui vom vedea lumină“. „Căutați pe Dumnezeu și va fi viu sufletul vostru“. „Ca fiii lumii să umblați“,

pentru că „fii ai luminei sânteți“. „Feciori ascultați pe părinții voștri întru Domnul, că aceasta este cu dreptate. Cinsteste pe tatăl tău și mama ta, . ca să-ți fie ție bine și să fii cu zile multe pe pământ. Și părinții, nu urgisiți pe fiii voștri întru mânie, ci îi creșteți pe ei întru învățătura și certarea Domnului“. „De știți acestea, fericiți veți fi de le veți face“.

Urmând acestor îndemnuri, țin să vă mărturisesc o dorință, care de altfel pentru cei ce se numesc creștini, ar trebui să fie poruncă: veniți la biserica, nu părăsiți Casa Domnului ascultați de glasul preoților, pentru că sunt semne rele atunci, când picioarele nu mai ascultă de cap și turma de păstor, și sunt prevestiri triste atunci, când omul se gândește numai la cele truștești și pământești, și uită cele sufletești și cerești, cari singure pot da valoare celor dintâi. Nu trăiți ca și când n'ar trebui să murți niciodată, și faceți deosebire între ceea ce este a cezarului și a lumii acesteia și între ceea ce este a lui Dumnezeu și a lumii de dincolo. Nu vă lăsați amăgiți și nu vă luați după năravurile și învățăturile rele cari vin mai ales dela oraș, pentru că atunci țărânul dă ascultare acestor oaspeți nechemati, și părăsește îndemnat de ei, datina și credința străbună, este cum am spus semn rău și prevestire tristă, osânda ne pândește și moartea ne pașe.

Cunoașteți cântarea bisericească: „Ceia ce urâți Sionul, rușină-veți dela Domnul, că precum iarba de foc, așa veți fi uscați“, Țineți bine minte acest lucru, că nu vorbesc ca să bat norii, ci adânc mâhnit. Astăzi să bei nu este rușine, dar să vorbești de Dumnezeu și de lucrurile Lui, da. Și chiar dacă pomenește cineva de El, i-L pomenește în sadalme, de te cutremuri și te minunezi: de ce nu cade ceriul, sau nu creapă pământul sub un astfel de om! Băgați bine de seamă: Când se închid bisericile, se deschid temnițele și iadu-i pe pământ. Ați auzit și știți ce se petrece în marea Rusie de odinioară și Rusia de astăzi, fără de biserică și fără de preoți fără de Dumnezeu! Dar să nu credeți că părăsind biserica și ale ei rândueli, ea va peri. Nu, dragii mei. Biserica este vecinică și nepieritoare ca și întemeetorul ei, — „porțile iadului nu o vor birui“, — și vor pieri aceea, cari îi cobesc moartea. Ea este și va fi întotdeauna îngerul păzitor al lumii care ocrotește și mântuește pe tot omul.

Era odată o mamă, care avea o fică, pe care o iubea și o îngrija ca lumina ochilor. Și fica asculta de mamă și mama îngrija de fică și amândouă trăiau mulțumite și fericite. Dar într-o bună zi în mintea fetii intră gând de răsvărire neascultare și nesupunere, amăgită fiind mai ales de prietenii ei. Pleacă de acasă, lasă pe mama ei singură și începu o viață urâtă de destrăbălare. Și beata sa mamă o aștepta zilnic și fata nu se mai întorcea. Dar cei vine în gând mamei: ia o fotografie de a copilei și o trimite la o foaie să o publice, împreună cu următoarele cuvinte: „Ori cine va întâlni fata ai cărui chip este pus în foaia aceasta este rugat să i spună: „Mama ta te așteaptă“. Și fapta mamei a fost bună. Un om binevoitor cetind foaia și întâlnind fata i-a șoptit la ureche: „Mama ta te-așteaptă“. La aceste cuvinte neașteptate copila se cutremură. Purtarea ei vinovată o muștra și cuget de căință se trezește în inima ei. Aleargă acasă din toate puterile în întunerecul nopții. Dar când colo ce să vezi! Poarta casei deschisă, ușile casei toate deschise și mama sa veghea în așteptare. „Mamă“ i-a zis fica, nu ția fost frică de răufăcatori de ai lăsat toate ușile casei deschise? Nu, draga mea copilă. Răufăcătorii te-au furat pe tine și te-au amăgit la o viață de păcate. De când ai plecat tu, ușile casei mele au stat pururea deschise, iar veghind te-am așteptat“. Atunci cu lacrimi în ochi, copila se aruncă la picioarele mamei, cerându-i iertare pentru vinovăția ei și în îmbrățișarea mamei și-a primit iertarea.

Fraților, sub înfățișarea acestei piide, văd eu soarta tuturor acelora, cari formează familia bisericii. Până ce ascultă

de mama lor, de biserică, le merge bine, e pace, bunăînțelegere și fericire, cât ce nu i-se mai supun, rătăcirea și amarul și pustiul este partea lor. Și ea veșnic așteaptă cu porțile deschise pe cei plecați spre rău, pentrucă ea niciodată „nu vrea moartea păcătosului, ci să se întoarcă și se fie viu“.

Biserica pe toți vrea să-i Mântuiască și la calea adevărului să-i aducă, și pe toți vrea să-i întărească în lupta vieții, bărbați și femei, tineri și bătrâni, așa ca nimenea să nu ajungă în împărăția întunerecului și a răului, ci numai în lumina binelui și a vieții să umble. Cine ascultă glasul ei, nu va fi singur niciodată, nici la bine nici la rău, nici la bucurie nici la durere, nici în veacul de acum, nici în cel ce va să vie. Mereu va fi sfințit și Domnul va fi pururea cu el. Și fericit va fi omul acela, dar cu adevărat „fericit poporul, căruia Domnul este Dumnezeu lui“.

Ilarion V. Felea
Absolvent al Academiei
„Andreane“ Sibiu.

Căutați raze de lumină, spre a pătrunde în întunerecul nostru economic!

În toate gazetele, în reviste, în broșuri și în alte scrieri apărute, cetim mereu de criză. La noi aproape toți oamenii capabili de vreo muncă productivă se plâng vorbind de criză. Această criză bântuie în țara noastră de vreo câțiva ani de zile. criză... criză... criză! Și nenorocitul cel fără auz și fără graiu trebuie să cunoască deja această plagă a economiei noastre naționale!

Dacă milioane de oameni rabdă înfrângeri materiale și morale și varsă lacrimi din cauza acestei nefericiri, atunci cred că ar fi fost o încercare zădărnica și de prisos să ne ocupăm cu înșirarea întâmplărilor tragice, nenumărabil de multe.

Toate suferințele au un sfârșit. Înțelepciunea omenească totdeauna a căutat să scurteze durata suferințelor, spre a trece la mai bine, prin străduinți, prin aplanări, prin rezolviri, prin deslegări, sau prin alte forme de delăturare a piedicilor. Întârzierea leacului în totdeauna se poate atribui indolenței, lașității sau altor păcate lipsite de bunăvoință, sau de înțelepciune. În multe cazuri vina întâzierii se poate atribui și împrejurărilor maștere. Dacă cei interesați însă inventează astfel de împrejurări fără ca ele să existe în realitate, atunci cu ajutorul fanteziei, pot ajunge la o falsă sinamăgire de împăcare cu sine, însă spre râsul și batjocura străinilor. Încodirea „împrejurărilor de vină“ servesc totdeauna spre răul durabil, iară căutarea urgentă a deslegării, aduce în grabă leacul trecerii la bine. Dacă de atâți ani, decând cetim și auzim deplângerea crizei am fi avut norocul, să cetim și să auzim tot atâtea propuneri de deslegare, atunci de mult nu am mai simți plaga acestei nefericiri de criză.

Criza noastră economică, chiar de la început,

apare ca un lucru de neînțeles și ridicol. Nu are cauză motivată, naturală!

România de azi, este un Canaan de bogății și bunătați naturale, este un magazin de bunuri materiale. Cum să poate că la noi populația să sufere din cauza insuficienței materiale? Țara bogată cu populație săracă, cum să poate? Iată o întrebare la care nu pot răspunde milioane de oameni. Mulți se vor mira cât de scurt e răspunsul ce-l putem da acestei întrebări. Răspunsul e: „întuneric economic“ întuneric besnă! Afirmând acest răspuns, trebuie să argumentăm susținerea lui.

În cele ce urmează cu ajutorul puținelor vederi modeste, se căutăm ce este economia națională în genere și cum este economia noastră națională?

Economiiile naționale se compun din mai mulți factori productivi, cum de pildă sunt: bogăția, populația, munca, mijloacele de schimb și alte puteri și împrejurări...

Bogăția Țării noastre se știe, precum se știe și existența populației constătoare din diferitele clase sociale obișnuite, deci de acești factori, fiind văzuți, să nu ne ocupăm, ei se pot cunoaște din datele statistice, ci cu o posibilitate permisă să încercăm a pipăi în întuneric, căutând ceilalți factori din economia națională.

Unde e munca productivă și ocrotirea ei?

Care este capitalul nostru economic?

Cum se repartizează impunerea, pentru susținerea cheltuielilor generale bugetare, prin contribuiri egale, drepte și ușor suportabile?

În ce stare sunt mijloacele de schimb, creditul și numerarul și cum corespund menirii lor; și cu ce sau prin ce se garantează valuta lor, de a ocupa un loc, pe o treaptă statornică între celelalte valute; arătând o putere stabilă și față de prețurile lucrurilor?

Munca. Sub această noțiune în general se înțelege acțiunea facultăților omenești în producție, totuș prin această îndreptare, munca nu e bine definită ca factor în economia națională, nefiind pusă în legătură cu capitalul. Munca după rezultatele ei, precum și după felul facultăților, forțelor și intențiunilor din cari se naște, primește diferite calități și produce diferite noțiuni, ce nu pot fi cuprinse sub un cuvânt sau noțiune. De pildă: acțiunea intelectuală, cu scop moral este una, cu scop imoral este alta. Acțiunea intelectuală, cu scopuri de a produce lucruri materiale, sau cu scopuri de a distruge lucruri materiale, prin intențiune schimbă numirea și calitatea muncii. La fel și acțiunea corporală umană, dinpreună cu acțiunea forțelor din natură puse în funcțiuni; produc, consumă, sau distruge ființe, materii și elemente din natură prin dezvoltarea diferitelor feluri de muncă. „Munca“ productivă, ce merită ocrotirea ca factor într-o economie națională,

însăși constă din trei categorii după originea isvoarelor, din cari emanează și din cari se nutrește și anume;

a.) Muncă productivă intelectuală, b.) Muncă productivă izvorită din acțiunea forțelor elementare, materiale, puse în funcțiune prin munca intelectuală cu scopul să producă independent. c.) Muncă productivă corporală umană și animală condusă în decursul acțiunilor de munca intelectuală. Contopind aceste trei categorii de muncă economică, sub o singură noțiune de muncă, avem următoarea definițiune; munca este fructificarea puterilor morale, sufletești în spațiu și timp spre a produce un capital format din bunurile existente în materie.

Acest capital format trebuie se servească scopurilor vieții umane, aducând bunăstarea îndestulirilor juste, după merit individual și ajutând înaintarea către scopul general urmau de a stăpâni pământul. Această realitate închipuită arată, că munca naște capitalul, formându-l pentru anumite scopuri precum o mamă își crește copilul arătându-i căile ce va trebui să le urmeze în viață.

O astfel de muncă folositoare și productivă, din economia națională, trebuie ocrotită la fel cum ocrotește mama copilașul ei.

Gheorghe Francescu preot.
(Va urma).

Revenire dela uniști.

Din parohia Lăpușnic pp. Balinț, ni se vestește revenirea alor 16 credincioși dela uniști la sânul bisericii noastre străbune, adică: Gheorghe Crivineanu, Gheorghe Anghelescu cu fiul său Gheorghe, Iulian Micota cu fiul său Dionisie, Romulus Micota, Dionisie Lucacu cu fiul său Iulius, Paraschiva Oprișin, Gheorghe Drăgan, Elena Avramescu, Petru Cosmescu, Ștefan Lucacu, Versavia Rista și Eva Rista cu fca sa Maria.

Primim cu deplină bucurie aceasta știre și rugăm pe bunul Părinte ceresc să lumineze pe toți românii noștri și din Lăpușnic și de alurea să-și întoarcă sufletul și gândul dela patriarhul din Roma, protectorul dușmanilor noștri, către patriarhul ortodox român dela răsărit ca să ne putem bucura văzându-ne „o turmă și un păstor“ I. c 10 v. 16 și în Dacia noastră fericită să avem „Un domn, o credință un botez“ (Efes. IV. v. 5).

Iar părintelui Ioan Jurca din Lăpușnic să-l dea Dzeu mângăiere.

Se prăbușește baptismul. Reveniri dela sectari la ortodoxie.

Din parohia Talpoș au revenit la legea străbună dela rătăcirea baptistă, încă 5 tineri: *Simion Frenț, frații Mihai și Pavel Rob, Ana Maghiar și Ana Rob*

cari nefiind aduși la timpul său la taina sf. botez — fiind mamele lor baptiste, — acum au primit botezul ortodox și ungerea cu sfântul mir.

Ana Rob, după primirea tainei sf. botez, s'a căsătorit cu un tinăr ortodox — din familie bună și în ziua de 20 August a. c. a primit cununia religioasă, — în cursul serviciului religios ochii îi erau scăldați în lacrimi de fericire, văzându-se la sinul s. Biserici, care a primit-o ca și o mamă bună.

În anul acesta a mai revenit la legea străbună *Floare Bertea*, care a petrecut 10 ani în rătăcirea baptistă, aceasta când apășit din nou în sf. Biserică, în cursul sf. Liturgii plângea cu hohote și cu șiroaie de lacrimi și-a spălat păcatul, că un timp îndelungat a stat în mijlocul rătăciților cari continuă a-și bate joc de legea străbunilor lor. Azi preamărește pe D-zeu fiind prima cântăreață a corului sf. Biserici din loc.

Bunul Părinte ceresc, să lumineze mintea și celorlalți filii ai neamului, cari încă mai stau în rătăcirea sectară și se lasă fanatizați de prorocii mincinoși, cari zănesc și bat joc de ce are neamul nostru mai scump și sfânt: „Legea românească“.

Confirmarea istorisirii biblice despre SODOMA și GOMORA.

Eruditul profesor Gheorghe Ib. Barton, propunătorul limbilor semitice la universitatea din Pennsylvania și totodată director al școlii americane din Bagdad înființată pentru explorarea Orientului a trimis „Societății de Istorie“ din America un raport vast despre nouile descoperiri arheologice, ce s'au făcut la Bab-ed-Dra situată la 500 urme peste nivelul *mării moarte*, din cari se poate cunoaște și deduce, cumcă locul acesta a fost părăsit cam pe același timp, în care conform tradițiunii biblice a urmat devastarea și nimicirea totală a orașelor *Sodoma și Gomora* de odinioară. O expedițiune de sub conducerea lui Iosif Kyle a descoperit acolo un loc fortificat, care a fost zidit la marginea unei stânci, de unde se deschidea o vedere peste o prăpăstie spre sud. Din mărfurile de olărie, cari s'au aflat în aceasta cetate, se dă cu socoteală, cumcă colonizarea acestor locuri a fost întemeiată cam cu 2800 ani înainte de Christos și terminată cu o mie de ani mai târziu, adică pe la anul 1800 înainte de Chr. S'a dat de indicii, din cari se învederează, cumcă pe teritoriul acoperit de marea moartă, au existat cândva de fapt orașe înfloritoare.

Sânnicolaul-mare, la 25 August 1928.

Tradus din „Temesvarer-Zeitung“ Nr. 188 din 23 August 1928, de către:

Nicolae Fizeșianu,
protopop mil. ort. rom.
în retr.

Școala Profesională de Fete gr. I-IV a Doamnelor Române filiala
„Reuniunii din Iași, Arad“.

Prospect.

Inscrierile la școală cât și anunțările de reținerea locurilor în internat, se primesc până la 15 Septembrie a. c. Actele necesare pt. înscriere sunt:

1. O cerere de înscriere, timbrată cu 8 Lei, din partea părinților sau a tutorei elevului.

2. Certificatul de absolvire al clasei premergătoare.

3. Actul de vacină.

4. Certificatul medical că eleva este deplin sănătoasă.

5. Certificat dela comună prin care să se dovedească cum că în comună nu sunt epidemii.

Taxa de înscriere, cautiunea pentru stricăciuni și vizitele medicale, este de Lei 500.— plătită la înscriere.

Taxa de frecventare (didactru) este de Lei 1,000 — anual, plătită în 3 rate: Lei 400.— la înscriere, Lei 300.— la 10 Ianuarie și Lei 300.— după vacanța paștelor.

Taxa de internat, inclusiv didactru, Lei 15.000— anual, plătită în 4 rate: 1. Lei 3000 la înscriere, 2. Lei 4000. — până la 1 Decembrie, 3. Lei 4000. — până la 1 Februarie și 4. Lei 4000. — până la 1 Mai.

Elevule interne atât cele nou înscrise cât și cele vechi, în afară de bani sunt obligate a aduce cu sine: 6 cămăși de zi, 6 cămăși de noapte, 6 per. pantaloni 6 per. ciorapi negri, 6 batiste, 6 ștergare, saltea de lână sau iarbă de mare (dricale nu se primesc) perină, plapomă (dune nu sunt admise) cu trei rânduri de albituri de pat, o acoperitoare albă de pat, o față de masă cu trei șervete, 3 cărpe de bucătărie, 3 cărpe de praf, ghetă negre, șorțuri negre cu mâneci, 1 șorț colorat pt. gospodărie 2 șorțuri albe cu mâneci pentru lucru manual.

Rochie, palton și pălărie după uniforma școlii. Se interzice elevelor de a aduce obiecte de prisos.

Purtarea bijuteriilor și a altor obiecte de lux este cu desăvârșire interzisă.

Pentru banii lăsați la eleve, direcțiunea nu-și asumă răspunderea.

N. B. Neurmarea la timp și regulat cu plata taxelor, atrage după sine îndepărtarea din internat.

Comitetul școlii.

Consiliul Eparhiei Ortodoxe Române a Aradului.

Nr. 4726 | 928

Comunicat.

Onor. Minister al Ocrotirilor sociale cu adresa Nr. 44.369 928 din 24 August a. c. ne face cunoscut că Consiliul de Miniștri în ședința dela 23 August a. c. în vederea abuzurilor constatate, a hotărât oprirea condicilor pantahuze până la noul dispozițiuni, rugându-ne să nu mai dăm asemenea autorizațiuni până la alte dispozițiuni.

Ceace aducem la cunoștință generală spre știre și orientare.

Arad, din șed. Consiliului eparhial dela 30 August 1928.

Consiliul Eparhiei Ortodoxe Române.

Alegere de protopop.

În ziua de 9 August a. c. s'a ținut alegerea de protopop în tractul nou înființat al Balințului. Toate voturile le-a întrunit singurul candidat părintele Ioan Trifu preot în Lecușești.

Actul alegerii l-a condus comisarul consistorial părintele protopop al Timișorii Dr. Patrachie Țiucra.

Licitație minuendă.

Pentru renovarea S-tei. biserici ort. rom. din Tisa jud. Arad să publică licitație pe ziua de 9 Sept. a. c. ora 12 a. m. în localul școlii primare din loc pe lângă următoarele condițiuni:

1. Prețul de strigare e Lei 58380.

2. Licitanții vor depune înainte de începerea licitației 10% din prețul strigării vadiu de garanță în numerar ori în libel de depunere.

3. Devizul de spese se poate vedea la oficiul parohial din Tisa.

4. Consiliul paroh' al își rezervă dreptul să dea în întreprindere lucrările acelu în care va avea mai multă încredere.

5. Licitanții nu pot pretinde nici un fel de spese pentru participare.

Tisa la 26 August 1928.

Consiliul parohial ort. rom:

No. 3519 | 1928

30 August 1928.

Publicațiune.

În ziua de 29 Septembrie 1928 orele*10 va avea loc la Garnizoana Arad (Str: Vicențiu Babeș) licitație publică pentru vânzarea deseurilor provenite din efectele militare reformate.

Concurenții pot vedea aceste efecte numai cu autorizație scrisă, care se va cere la Garnizoana Arad, unde vor lua cunoștință și de caietul de sarcini, în orice zi, ora 9-11.

Comandantul Garnizoanei Arad.

Colonel (ss) I. Georgescu

Publicație de licitație.

Pentru darea în întreprindere a lucrărilor de zidire a Sft. biserici ort. rom. din Rădmănești se publică licitație minuendă și cu oferte închise și sigilate pe ziua de de 16 Sept. 1928 a. c. ora 10 în localul oficiului parohial din Rădmănești

1. Planul, devizul de spese și condițiunile generale și speciale se pot vedea la oficiul parohial din loc.

2. Concurenții vor înainta deodată cu ofertele închise și vadiul de 10% din prețul oferit.

3. Nu vor fi admiși la licitație decât antreprenori diplomați.

4. Anteprenorul pe care va rămânea lucrarea va solvi cheltueile pentru compunerea planului și a devizului aprobat.

5. Concurenții nu pot pretinde nici un fel de cheltueli pentru participare la licitație.

Comisia de licitație își rezervă dreptul a alege și preda lucrările acelu anteprenor, în care va avea mai marre încredere.

Din ședința Consiliului parohial ținută la 20 Augst 1928.

Constantin Gherga șședinte.

În înțelegere cu: Ioan Trifu adm ppsc.

INFORMAȚIUNI.

Vizită înaltă la Lipova. P. S. Sa Păr. Episcop *Dr. Grigorie Gh. Comșa*, însoțit de P. C. Sa Păr. consilier eparhial *Mihail Păcățean* și P. C. Sa Păr. profesor de teologie *Dr. Nicolae Popovici*, a binevoit a vizita Duminică în 2 Sept. a. c. după masă lucrările de renovare la Biserica noastră din Lipova. Prea Sf. Sa a fost primit de P. C. Sa Păr. protopop *Fabriciu Manuilă*, și preoții locali *Păr. Cimponeriu* și *Debău*, de mai mulți dintre intelectuali, precum și de un număr însemnat de popor, care s'a adunat la Biserică îndată ce a auzit de prezența P. Sf. Sale. Conducătorul lucrărilor de renovare dl. *Dr. Ioachim Miloia*, directorul Muzeului bănețean din Timișoara, a dat înalților oaspeți explicațiile necesare, insistând mai ales asupra straturilor de pictură veche descoperite acum. Cel din 1732 este făcut de pictorul Nedelcu, unul dintre cei mai de seamă artiști ai Românilor dela începutul secolului al XVIII-lea. După vizitarea Bisericii P. Sf. Sa a binevoit a cerceta și Băile din Lipova, unde a fost călăuzit de către directorul Băilor, dl *Popa*.

Trei surori, trei cununii. S'au născut în același timp, se îmbrăcau totdeauna la fel și lumea cu greu le deosebea una de alta iar acum, s'au măritat toate trei în același zi...

Cele trei surori: *Josefina*, *Filomena* și *Maria Boeymans* din satul Boom (Belgia), au mers împreună la primărie și la biserică și au fost sărbătorite de întreaga populație din sat și jur.

Darurile primite n'au avut trei drumuri de făcut, căci casele nouilor căsătorite sunt așezate la rând una lângă alta.

Nouă invenție. Profesorul german *Carolus* a inventat un aparat, care adaptat aparatului de radiofonie, cele petrecute la distanță de zeci de mii kilometri nu numai că vor fi auzite, ci vor fi și văzute. Astfel avem un aparat radio-cinema.

Acestea aparate sunt instalate deja pe linia Londra-Berlin.

CONCURSE

conform rezoluțiunii Venerabilului Consiliu eparhial Nr. 3966 | 1928 se publică concurs pentru îndeplinirea postului de capelan cu drept de succesiune pelângă parohul *Trăian Terebențiu* din parohia de clasa I. din *Galșa* cu termen de alegere de 30 zile dela prima publicare în foia oficioasă a Eparhiei.

Venitele împreunate cu acest sunt:

1. 1/2 bir în bani, 1/2 stole, 1/2 sesie beneficiată în trecut de numitul paroh, precum și una câniștiște.

2. Intregirea dotațiunii preoțești dela stat, până când se va pune în curgere salariul de capelan din partea statului; parohul *Trăian Terebențiu* se obligă să dea capelanului 1/3 din retribuția ce o primește dânsul dela stat.

3. Nefiind în comună casă parohială, de locuință se va îngriji alesul capelan.

4. Alesul va suporta dările după beneficiu și va catehiza fără nici o remunerație la școalele la care va fi designat și va predica totdeauna când va fi de rând.

Dela recurenți se cere cvalificațiune pentru parohii de clasa primă.

Reflectanții din alte eparhii, au să obțină învoirea Prea Sf. Sale Părintelui Episcop eparhial.

Compențenți în termenul regulamentar au să se prezinte în Sf. biserică ort. rom. din *Galșa*, pentru a-și arăta destoinicia în cele rituale și oratorie, iar concursurile adresate Consiliului parohial ort. rom. din *Galșa* se vor înainta oficiului protopopesc ort. rom. din *Șiria Galșa* la 1 Aprilie 1928.

Consiliul parohial ort. român.

În conțelegere cu *Mihail Lucuția*, protopop.

—□—

1—3

Pentru îndeplinirea parohiei de cl. III. *Vășoala'* tractul ppt. *Buteni*, se publică concurs cu termen de 30 zile.

Beneficiu.

1. Sesia par. 32 jugh. parte arător parte fânaț.

2. Casa parohială.

3. Bir și ștole legale.

4. Intregire de salar dela stat.

Alesul va plăti impozitele către stat și comună după beneficiul său. Va catehiza și va predica regulat.

Reflectanții trebuie să se prezinte la *Vășoala* pentru serviciul divin — rituale și oratorie.

În înțelegere cu *F. Roxin* ppter.

Consiliul Eparhial Ort. Rom.

—□—

2—3

Pentru îndeplinirea parohiei de cl. III. din *Moneasa*, se publică concurs cu termen de 30 zile socotite dela prima publicare în organul oficios.

Beneficiile parohiei:

1. 3 jughere pământ, fânaț la deal.

2. Ștole legale.

3. Birul legal.

4. Intregirea de salar de stat.

Alesul este obligat a predica regulat, a catehiza și a-și achita impozitele după beneficiul său.

Cererea de concurs adresată consiliului parohial, este a se înainta oficiului protopresbiteral din *Buteni*. Reflectanții sunt obligați a servi odată în biserică din *Moneasa* și a cuvânta în timpul concursului.

Reflectanții din altele dieceze pot recurge numai cu consenzul Episcopului nostru diecezan.

Cmitetul parohial ort. rom. Moneasa.

În înțelegere cu *Florian Roxin* protopresbiter.

—□—

2—3

Se publică concurs cu termen de 30 zile pentru îndeplinirea parohiei de cl. III-a din *Neagra*.

Dotație: 1., Sesiie parohială din 16 jugh. plus 16 jugh. întregire prin ref. agrară.

2. Stole legale în vigoare pentru tractul *Buteni*

3. Birul legal, luat în concurs din oficiu cum reese. Cons. Ep. Nr. 3495—928.

4. Intregirea dotației dela Stat.

Reflectanții trebuie să se prezinte în biserică din *Neagra* în timpul concursual, iar cererile de recurs adresate Consiliului eparhial să se trimită oficiului protopopesc ort. rom. din *Buteni*. Reflectanții din altele dieceze vor anexa la cererea de concurs literile demisionale și act despre consenzul Chiriarhului nostru diecezan de a putea recurge la aceasta parohie.

Consiliul parohial în înțelegere cu *F. Roxin* ppter.

—□—

3—3

Redactor responsabil: **SIMION STANA.**

Cenzurat: **Prefectura Județului.**